

Z A K O N

O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE REPUBLIKE SAN MARINO O IZBEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA I SPREČAVANJU PORESKE EVAZIJE U ODNOSU NA POREZE NA DOHODAK

Član 1.

Potvrđuje se Ugovor između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike San Marino o izbegavanju dvostrukog oporezivanja i sprečavanju poreske evazije u odnosu na poreze na dohodak, koji je potpisan 16. aprila 2018. godine u Beogradu, u originalu na srpskom, italijanskom i engleskom jeziku.

Član 2.

Tekst Ugovora između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike San Marino o izbegavanju dvostrukog oporezivanja i sprečavanju poreske evazije u odnosu na poreze na dohodak, u originalu na srpskom jeziku glasi:

U G O V O R
I Z M E Ā U
V L A D E R E P U B L I K E S R B I J E
I
V L A D E R E P U B L I K E S A N M A R I N O
O I Z B E G A V A N J U D V O S T R U K O G O P O R E Z I V A N J A I S P R E Ā A V A N J U
P O R E S K E E V A Z I J E U O D N O S U N A P O R E Z E N A D O H O D A K
V L A D A R E P U B L I K E S R B I J E
I
V L A D A R E P U B L I K E S A N M A R I N O

U nameri da zaključe ugovor o otklanjanju dvostrukog oporezivanja u odnosu na poreze na dohodak, bez stvaranja mogućnosti za neoporezivanje ili sniženo oporezivanje kroz poresku evaziju ili izbegavanje (uključujući i zloupotrebu ugovora, u cilju dobijanja olakšica predviđenih ovim ugovorom, u posrednu korist rezidenata trećih država),

Sa željom da dalje razvijaju svoje ekonomske odnose i da pojačaju svoju saradnju u poreskoj materiji,

Sporazumele su se o sledećem:

Član 1.

LICA NA KOJA SE PRIMENJUJE UGOVOR

Ovaj ugovor primenjuje se na lica koja su rezidenti jedne ili obe države ugovornice.

Član 2.

POREZI NA KOJE SE PRIMENJUJE UGOVOR

1. Ovaj ugovor primenjuje se na poreze na dohodak koje zavodi država ugovornica ili njene političke jedinice ili jedinice lokalne samouprave, nezavisno od načina naplate.

2. Porezima na dohodak smatraju se svi porezi koji se zavode na ukupan dohodak ili na delove dohotka, uključujući poreze na dobitak od otuđenja pokretnih stvari ili nepokretnosti, poreze na ukupne iznose zarada koje isplaćuju preduzeća, kao i poreze na prirast imovine.

3. Porezi na koje se primenjuje ovaj ugovor su:

1) u San Marinu:

Porezi koje zavodi Vlada San Marina, u skladu sa Opštim porezom na dohodak.

(u daljem tekstu: „porez San Marina”);

2) u Srbiji:

(1) porez na dobit pravnih lica;

(2) porez na dohodak građana.

(u daljem tekstu: „srpski porez”).

4. Ugovor se primenjuje i na iste ili bitno slične poreze koji se posle datuma potpisivanja ovog ugovora zavedu pored ili umesto postojećih poreza. Nadležni organi država ugovornica obaveštavaju jedni druge o značajnim promenama izvršenim u njihovim poreskim zakonima.

Član 3.

OPŠTE DEFINICIJE

1. Za potrebe ovog ugovora, osim ako kontekst ne zahteva drugačije:
 - 1) izrazi „država ugovornica” i „druga država ugovornica” označavaju San Marino ili Srbiju, zavisno od smisla;
 - 2) izraz „San Marino” označava teritoriju Republike San Marino, uključujući bilo koje drugo područje unutar kojeg Republika San Marino, u skladu sa međunarodnim pravom, vrši suverena prava ili jurisdikciju;
 - 3) izraz „Srbija” označava Republiku Srbiju, a upotrebljen u geografskom smislu označava teritoriju Republike Srbije;
 - 4) izraz „lice” obuhvata fizičko lice, kompaniju i svako drugo društvo lica;
 - 5) izraz „kompanija” označava pravno lice ili bilo koji entitet koji se smatra pravnim licem za poreske svrhe;
 - 6) izrazi „preduzeće države ugovornice” i „preduzeće druge države ugovornice” označavaju preduzeće kojim upravlja rezident države ugovornice, odnosno preduzeće kojim upravlja rezident druge države ugovornice;
 - 7) izraz „međunarodni saobraćaj” označava saobraćaj brodom, vazduhoplovom ili drumskim vozilom koji obavlja preduzeće čije se sedište stvarne uprave nalazi u državi ugovornici, osim ako se saobraćaj obavlja brodom, vazduhoplovom ili drumskim vozilom isključivo između mesta u drugoj državi ugovornici;
 - 8) izraz „nadležan organ” označava:
 - (1) u San Marinu, Ministarstvo finansija ili njegovog ovlašćenog predstavnika i, za potrebe člana 26. „Razmena obaveštenja”, ovog ugovora, Centralnu kancelariju za vezu Republike San Marino;
 - (2) u Srbiji, Ministarstvo finansija ili njegovog ovlašćenog predstavnika;
 - 9) izraz „državljanin”, u odnosu na državu ugovornicu, označava:
 - (1) fizičko lice koje ima državljanstvo države ugovornice;
 - (2) pravno lice, partnerstvo ili udruženje koje takav status ima na osnovu zakonodavstva važećeg u državi ugovornici;
 - 10) izraz „stalna baza” označava stalno mesto kao što su kancelarija ili soba u kojima fizičko lice delimično ili potpuno obavlja svoje samostalne delatnosti.
2. Kada država ugovornica primenjuje Ugovor, svaki izraz koji u njemu nije definisan ima značenje, osim ako kontekst ne zahteva drugačije, prema zakonu te države za potrebe poreza na koje se Ugovor primenjuje i značenje prema važećim poreskim zakonima koje primenjuje ta država ima prednost u odnosu na značenje koje tom izrazu daju drugi zakoni te države.

Član 4.

REZIDENT

1. Izraz „rezident države ugovornice”, za potrebe ovog ugovora, označava lice koje, prema zakonima te države, podleže oporezivanju u toj državi po osnovu svog prebivališta, boravišta, mesta uprave ili drugog merila slične prirode, i uključuje tu državu, njenu političku jedinicu ili jedinicu lokalne samouprave. Ovaj izraz ne obuhvata lice koje u toj državi podleže oporezivanju samo za dohodak iz izvora u toj državi.

2. Ako je, prema odredbama stava 1. ovog člana, fizičko lice rezident obe države ugovornice, njegov se status određuje na sledeći način:

- 1) smatra se da je rezident samo države u kojoj ima stalno mesto stanovanja; ako ima stalno mesto stanovanja u obe države, smatra se da je rezident samo države sa kojom su njegove lične i ekonomske veze tešnje (središte životnih interesa);
- 2) ako ne može da se odredi u kojoj državi ima središte životnih interesa ili ako ni u jednoj državi nema stalno mesto stanovanja, smatra se da je rezident samo države u kojoj ima uobičajeno mesto stanovanja;
- 3) ako ima uobičajeno mesto stanovanja u obe države ili ga nema ni u jednoj od njih, smatra se da je rezident samo države čiji je državljanin;
- 4) ako je državljanin obe države ili nijedne od njih, nadležni organi država ugovornica rešiće pitanje zajedničkim dogovorom.

3. Ako je, prema odredbama stava 1. ovog člana lice, osim fizičkog, rezident obe države ugovornice, nadležni organi država ugovornica nastoje da zajedničkim dogovorom odrede državu ugovornicu čijim rezidentom se smatra to lice za potrebe ugovora, imajući u vidu njegovo mesto stvarne uprave, mesto u kojem je ono osnovano ili na drugi način konstituisano, ili bilo koje druge važne činioce. U odsustvu takvog dogovora, to lice nema pravo na bilo koju olakšicu ili izuzimanje od poreza predviđeno ovim ugovorom, osim u meri i na takav način koji mogu dogovoriti nadležni organi država ugovornica.

Član 5.

STALNA POSLOVNA JEDINICA

1. Izraz „stalna poslovna jedinica”, za potrebe ovog ugovora, označava stalno mesto preko koga preduzeće potpuno ili delimično obavlja poslovanje.

2. Pod izrazom „stalna poslovna jedinica” podrazumeva se naročito:

- 1) sedište uprave;
- 2) ogranak;
- 3) poslovnicu;
- 4) fabriku;
- 5) radionicu;
- 6) rudnik, izvor nafte ili gasa, kamenolom ili drugo mesto vađenja, istraživanja ili iskorišćavanja prirodnih bogatstava; i
- 7) server ili druga vrsta elektronske opreme preduzeća države ugovornice koja se nalazi u drugoj državi ugovornici može činiti stalnu poslovnu jedinicu tog preduzeća u drugoj državi ugovornici ako su kumulativno ispunjeni sledeći uslovi:

- (1) server ili druga vrsta elektronske opreme je fiksiran u drugoj državi ugovornici;
- (2) server ili druga vrsta elektronske opreme, kao i njihova lokacija su na raspolaganju preduzeću;
- (3) poslovanje preduzeća prve države ugovornice se u potpunosti ili delimično obavlja preko servera ili druge vrste elektronske opreme;

delatnost ili delatnosti preduzeća prve države ugovornice koje se u drugoj državi ugovornici obavljaju preko servera ili druge vrste elektronske opreme nisu pripremnog ili pomoćnog karaktera.

3. 1) gradilište ili građevinski ili montažni rad čini stalnu poslovnu jedinicu samo ako traje duže od dvanaest meseci;
- 2) isključivo, u cilju utvrđivanja da li je prekoračen period naveden u tački 1) ovog stava, koji predviđa vremenski period posle kojeg, posebno gradilište ili radovi predstavljaju stalnu poslovnu jedinicu,
 - (1) ako preduzeće države ugovornice obavlja delatnosti u drugoj državi ugovornici na mestu koje predstavlja gradilište ili građevinski ili montažni rad, a ove delatnosti se obavljaju u toku jednog ili više vremenskih perioda koji, ukupno, traju duže od 30 dana, ali ne traju duže od perioda navedenog u tački 1) ovog stava; i
 - (2) ako povezane delatnosti u toj drugoj državi ugovornici, na istom gradilištu ili građevinskom ili montažnom radu, pri čemu svaki traje duže od 30 dana, obavlja jedno ili više preduzeća blisko povezanih sa prvopomenutim preduzećem,

ovi različiti vremenski periodi dodaju se ukupnom vremenskom periodu u toku kojeg je prvopomenuto preduzeće obavljalo delatnosti na tom gradilištu ili građevinskom ili montažnom radu.

4. Izuzetno od prethodnih odredaba ovog člana, pod izrazom „stalna poslovna jedinica” ne podrazumeva se:

- 1) korišćenje objekata i opreme isključivo u svrhe uskladištenja, izlaganja ili isporuke dobara ili robe koja pripada preduzeću;
- 2) održavanje zalihe dobara ili robe koja pripada preduzeću isključivo u svrhu uskladištenja, izlaganja ili isporuke;
- 3) održavanje zalihe dobara ili robe koja pripada preduzeću isključivo sa svrhom da je drugo preduzeće preradi;
- 4) održavanje stalnog mesta poslovanja isključivo u svrhu kupovine dobara ili robe ili pribavljanja obaveštenja za preduzeće;
- 5) održavanje stalnog mesta poslovanja isključivo u svrhu obavljanja, za preduzeće, svake druge delatnosti;
- 6) održavanje stalnog mesta poslovanja isključivo u svrhu delatnosti navedenih u tač. 1) do 5) ovog stava u bilo kojoj kombinaciji,

pod uslovom da je ta delatnost ili, u slučaju tačke 6) ovog stava, ukupna delatnost stalnog mesta poslovanja pripremnog ili pomoćnog karaktera.

5. Stav 4. ovog člana ne primenjuje se na stalno mesto poslovanja koje preduzeće koristi ili održava ako, isto preduzeće ili sa njim blisko povezano

preduzeće obavlja poslovanje na istom mestu ili na drugom mestu u istoj državi ugovornici i:

- 1) to, ili drugo mesto, u skladu sa odredbama ovog člana, predstavlja stalnu poslovnu jedinicu preduzeća ili sa njim blisko povezanog preduzeća, ili
- 2) ukupna delatnost koja nastaje iz kombinacije delatnosti koje, na istom mestu, obavljaju dva preduzeća ili, na dva mesta, obavlja isto preduzeće ili sa njim blisko povezana preduzeća, nije pripremnog ili pomoćnog karaktera,

pod uslovom da poslovne delatnosti koje, na istom mestu, obavljaju dva preduzeća ili, na dva mesta, obavlja isto preduzeće ili sa njim blisko povezana preduzeća, predstavljaju komplementarne funkcije koje su deo jednog istog poslovanja.

6. Izuzetno od odredaba st. 1. i 2. ovog člana ali, u skladu sa stavom 7. ovog člana, kada lice radi u državi ugovornici u ime preduzeća i, uobičajeno, zaključuje ugovore ili, uobičajeno, igra glavnu ulogu, što dovodi do zaključenja ugovora koje preduzeće, bez suštinskih izmena, rutinski zaključuje, a ti ugovori su:

- 1) u ime preduzeća; ili
- 2) za prenos vlasništva, ili za dodelu prava na korišćenje imovine u vlasništvu tog preduzeća ili koju to preduzeće ima pravo da koristi; ili
- 3) za pružanje usluga od strane tog preduzeća,

smatra se da to preduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u toj državi ugovornici u odnosu na sve delatnosti koje to lice obavlja za preduzeće, osim kada te delatnosti, ako bi ih preduzeće obavljalo preko stalnog mesta poslovanja tog preduzeća koje se nalazi u toj državi ugovornici, ne bi uzrokovale da se to stalno mesto poslovanja smatra stalnom poslovnom jedinicom.

7. Stav 6. ovog člana ne primenjuje se kada lice, koje u državi ugovornici radi u ime preduzeća druge države ugovornice, obavlja poslovanje u prvopomenutoj državi kao nezavisni agent a, za preduzeće, radi u okviru tog redovnog poslovanja. Kada, međutim, lice radi isključivo ili skoro isključivo u ime jednog ili više preduzeća sa kojima je blisko povezano, to lice se, u odnosu na bilo koje takvo preduzeće, ne smatra nezavisnim agentom u smislu značenja iz ovog stava.

8. Za potrebe stava 3. tačka 2), podtačka (2) i stava 7. ovog člana, lice je blisko povezano sa preduzećem ako, na osnovu svih relevantnih činjenica i okolnosti, jedno ima kontrolu nad drugim ili, oboje kontrolišu ista lica ili preduzeća. U svakom slučaju, smatra se da je jedno lice blisko povezano sa preduzećem ako, poseduje neposredno ili posredno više od 50 odsto stvarnih interesa u drugom (ili, u slučaju kompanije, više od 50 odsto ukupnih glasova i vrednosti akcija kompanije ili stvarnih interesa u kapitalu kompanije) ili ako drugo lice poseduje neposredno ili posredno više od 50 odsto stvarnih interesa (ili, u slučaju kompanije, više od 50 odsto ukupnih glasova i vrednosti akcija kompanije ili stvarnih interesa u kapitalu kompanije) u licu i preduzeću.

9. Činjenica da kompanija koja je rezident države ugovornice kontroliše ili je pod kontrolom kompanije koja je rezident druge države ugovornice ili koja obavlja poslovanje u toj drugoj državi (preko stalne poslovne jedinice ili na drugi način) sama po sebi nije dovoljna da se jedna kompanija smatra stalnom poslovnom jedinicom druge kompanije.

Član 6.

DOHODAK OD NEPOKRETNOSTI

1. Dohodak koji rezident države ugovornice ostvari od nepokretnosti (uključujući dohodak od poljoprivrede ili šumarstva) koja se nalazi u drugoj državi ugovornici može se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Izraz „nepokretnost” ima značenje prema zakonu države ugovornice u kojoj se odnosna nepokretnost nalazi. Ovaj izraz u svakom slučaju obuhvata pripadke nepokretnosti, stočni fond i opremu koja se koristi u poljoprivredi i šumarstvu, prava na koja se primenjuju odredbe opšteg zakona o zemljišnoj svojini, plodouživanje nepokretnosti i prava na promenljiva ili stalna plaćanja kao naknade za iskorišćavanje ili za pravo na iskorišćavanje mineralnih nalazišta, izvora i drugih prirodnih bogatstava; brodovi, vazduhoplovi i drumska vozila ne smatraju se nepokretnostima.

3. Odredba stava 1. ovog člana primenjuje se na dohodak koji se ostvari neposrednim korišćenjem, iznajmljivanjem ili drugim načinom korišćenja nepokretnosti.

4. Odredbe st. 1. i 3. ovog člana primenjuju se i na dohodak od nepokretnosti preduzeća i na dohodak od nepokretnosti koja se koristi za obavljanje samostalnih ličnih delatnosti.

Član 7.

DOBIT OD POSLOVANJA

1. Dobit preduzeća države ugovornice oporezuje se samo u toj državi, osim ako preduzeće obavlja poslovanje u drugoj državi ugovornici preko stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi. Ako preduzeće obavlja poslovanje u drugoj državi ugovornici preko stalne poslovne jedinice, dobit preduzeća može se oporezivati u toj drugoj državi, ali samo do iznosa koji se pripisuje toj stalnoj poslovnoj jedinici.

2. Zavisno od odredbe stava 3. ovog člana, kada preduzeće države ugovornice obavlja poslovanje u drugoj državi ugovornici preko stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, u svakoj državi ugovornici se toj stalnoj poslovnoj jedinici pripisuje dobit koju bi mogla da ostvari da je bila odvojeno i posebno preduzeće koje se bavi istim ili sličnim delatnostima, pod istim ili sličnim uslovima i da je poslovala potpuno samostalno sa preduzećem čija je stalna poslovna jedinica.

3. Pri određivanju dobiti stalne poslovne jedinice, kao odbici priznaju se troškovi koji su učinjeni za potrebe stalne poslovne jedinice, uključujući troškove upravljanja i opšte administrativne troškove, bilo u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili na drugom mestu.

4. Ako je uobičajeno da se u državi ugovornici dobit koja se pripisuje stalnoj poslovnoj jedinici određuje na osnovu raspodele ukupne dobiti preduzeća na njegove posebne delove, rešenje iz stava 2. ovog člana ne sprečava tu državu ugovornicu da takvom uobičajenom raspodelom odredi dobit koja se oporezuje; usvojeni metod raspodele treba da bude takav da rezultat bude u skladu s načelima koja su sadržana u ovom članu.

5. Stalnoj poslovnoj jedinici ne pripisuje se dobit ako ta stalna poslovna jedinica samo kupuje dobra ili robu za preduzeće.

6. Za potrebe prethodnih stavova, dobit koja se pripisuje stalnoj poslovnoj jedinici određuje se istom metodom iz godine u godinu, osim ako postoji opravdan i dovoljan razlog da se postupi drukčije.

7. Kada dobit obuhvata delove dohotka koji su regulisani posebnim članovima ovog ugovora, odredbe ovog člana ne utiču na odredbe tih članova.

Član 8.

MEĐUNARODNI SAOBRAĆAJ

1. Dobit od obavljanja međunarodnog saobraćaja brodovima, vazduhoplovima ili drumskim vozilima oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi mesto stvarne uprave preduzeća.

2. Ako se mesto stvarne uprave preduzeća koje se bavi brodskim saobraćajem nalazi na brodu, smatra se da se nalazi u državi ugovornici u kojoj se nalazi matična luka broda ili, ako nema matične luke, u državi ugovornici čiji je rezident korisnik broda.

3. Odredbe stava 1. ovog člana primenjuju se i na dobit od učešća u pulu, zajedničkom poslovanju ili međunarodnoj poslovnoj agenciji.

Član 9.

POVEZANA PREDUZEĆA

1. Ako:

- 1) preduzeće države ugovornice učestvuje neposredno ili posredno u upravljanju, kontroli ili imovini preduzeća druge države ugovornice, ili
- 2) ista lica učestvuju neposredno ili posredno u upravljanju, kontroli ili imovini preduzeća države ugovornice i preduzeća druge države ugovornice

i ako su i u jednom i u drugom slučaju, između ta dva preduzeća, u njihovim trgovinskim ili finansijskim odnosima, dogovoreni ili nametnuti uslovi koji se razlikuju od uslova koji bi bili dogovoreni između nezavisnih preduzeća, dobit koju bi, da nema tih uslova, ostvarilo jedno od preduzeća, ali je zbog tih uslova nije ostvarilo, može se uključiti u dobit tog preduzeća i shodno tome oporezovati.

2. Ako država ugovornica uključuje u dobit preduzeća te države dobit za koju je preduzeće druge države ugovornice oporezovano u toj drugoj državi, i shodno tome je oporezuje, i ako je tako uključena dobit ona dobit koju bi preduzeće prvopomenute države ostvarilo da su uslovi dogovoreni između ta dva preduzeća bili oni uslovi koje bi dogovorila nezavisna preduzeća, ta druga država vrši odgovarajuću korekciju iznosa poreza koji je u njoj utvrđen na tu dobit. Prilikom vršenja te korekcije, vodiće se računa o ostalim odredbama ovog ugovora i, ako je to potrebno, nadležni organi država ugovornica međusobno će se konsultovati.

Član 10.

DIVIDENDE

1. Dividende koje isplaćuje kompanija rezident države ugovornice rezidentu druge države ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Dividende se mogu oporezivati i u državi ugovornici čiji je rezident kompanija koja isplaćuje dividende, u skladu sa zakonima te države, ali ako je stvarni vlasnik dividendi rezident druge države ugovornice, razrezan porez ne može biti veći od:

- 1) 5 odsto bruto iznosa dividendi ako je stvarni vlasnik kompanija (izuzimajući partnerstvo) koja, u toku perioda od 365 dana koji uključuje dan isplate dividendi, neposredno ima najmanje 25 odsto kapitala kompanije koja isplaćuje dividende;

2) 10 odsto bruto iznosa dividendi u svim drugim slučajevima.

Ovaj stav ne utiče na oporezivanje dobiti kompanije iz koje se dividende isplaćuju.

3. Izraz „dividende”, u ovom članu, označava dohodak od akcija ili drugih prava učešća u dobiti koja nisu potraživanja duga, kao i dohodak od drugih prava kompanije koji je poreski izjednačen sa dohotkom od akcija u zakonima države čiji je rezident kompanija koja vrši raspodelu.

4. Odredbe st. 1. i 2. ovog člana ne primenjuju se ako stvarni vlasnik dividendi, rezident države ugovornice, obavlja poslovanje u drugoj državi ugovornici čiji je rezident kompanija koja isplaćuje dividende, preko stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj državi ili obavlja u toj drugoj državi samostalne lične delatnosti iz stalne baze koja se nalazi u toj državi, a akcije na osnovu kojih se dividende isplaćuju stvarno pripadaju toj stalnoj poslovnoj jedinici ili stalnoj bazi. U tom slučaju primenjuju se, prema potrebi, odredbe člana 7. ili člana 14. ovog ugovora.

5. Ako kompanija koja je rezident države ugovornice ostvaruje dobit ili dohodak iz druge države ugovornice, ta druga država ne može da zavede porez na dividende koje isplaćuje kompanija, osim ako su te dividende isplaćene rezidentu te druge države ili ako akcije na osnovu kojih se dividende isplaćuju stvarno pripadaju stalnoj poslovnoj jedinici ili stalnoj bazi koja se nalazi u toj drugoj državi, niti da neraspodeljenu dobit kompanije oporezuje porezom na neraspodeljenu dobit kompanije, čak i ako se isplaćene dividende ili neraspodeljena dobit u potpunosti ili delimično sastoje od dobiti ili dohotka koji su nastali u toj drugoj državi.

Član 11.

KAMATA

1. Kamata koja nastaje u državi ugovornici a isplaćuje se rezidentu druge države ugovornice može se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Kamata se može oporezivati i u državi ugovornici u kojoj nastaje, u skladu sa zakonima te države, ali ako je stvarni vlasnik kamate rezident druge države ugovornice, razrezan porez ne može biti veći od 10 odsto bruto iznosa kamate.

3. Izuzetno od odredaba stava 2. ovog člana, kamata koja nastaje u državi ugovornici a isplaćuje se rezidentu druge države ugovornice oporezuje se samo u toj drugoj državi ako je primalac stvarni vlasnik kamate i ako kamatu ostvari:

- 1) vlada druge države ugovornice ili njene političke jedinice ili jedinice lokalne samouprave;
- 2) centralna ili narodna banka druge države ugovornice;
- 3) finansijska institucija koju kontroliše ili pretežno poseduje vlada druge države ugovornice ili njene političke jedinice ili jedinice lokalne samouprave.

4. Izraz „kamata”, u ovom članu, označava dohodak od potraživanja duga svake vrste, nezavisno od toga da li su obezbeđena zalogom i da li se na osnovu njih stiče pravo na učešće u dobiti dužnika, a naročito dohodak od državnih hartija od vrednosti i dohodak od obveznica ili zapisa, uključujući premije i nagrade na takve hartije od vrednosti, obveznice ili zapise. Kaznena kamata ne smatra se kamatom za svrhe ovog člana.

5. Odredbe st. 1, 2. i 3. ovog člana ne primenjuju se ako stvarni vlasnik kamate, rezident države ugovornice, obavlja poslovanje u drugoj državi ugovornici u kojoj kamata nastaje, preko stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj državi ili ako obavlja u toj drugoj državi samostalne lične delatnosti iz stalne baze koja se nalazi u

toj državi, a potraživanje duga na koje se plaća kamata je stvarno povezano s tom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnom bazom. U tom slučaju se primenjuju, prema potrebi, odredbe člana 7. ili člana 14. ovog ugovora.

6. Smatra se da kamata nastaje u državi ugovornici kada je isplatilac kamate rezident te države. Kada lice koje plaća kamatu, bez obzira na to da li je rezident države ugovornice, ima u toj državi ugovornici stalnu poslovnu jedinicu ili stalnu bazu u vezi sa kojom je povezan dug na koji se plaća kamata, a tu kamatu snosi ta stalna poslovna jedinica ili stalna baza, smatra se da kamata nastaje u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili stalna baza.

7. Ako iznos kamate, zbog posebnog odnosa između platioca kamate i stvarnog vlasnika ili između njih i trećeg lica, imajući u vidu potraživanje duga za koje se ona plaća, prelazi iznos koji bi bio ugovoren između platioca kamate i stvarnog vlasnika, odredbe ovog člana primenjuju se samo na iznos koji bi bio ugovoren da takvog odnosa nema. U tom slučaju višak plaćenog iznosa oporezuje se saglasno zakonima svake države ugovornice, imajući u vidu ostale odredbe ovog ugovora.

Član 12.

AUTORSKE NAKNADE

1. Autorske naknade koje nastaju u državi ugovornici a isplaćuju se rezidentu druge države ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Autorske naknade mogu se oporezivati i u državi ugovornici u kojoj nastaju, u skladu sa zakonima te države, ali ako je stvarni vlasnik autorskih naknada rezident druge države ugovornice, razrezan porez ne može biti veći od 10 odsto bruto iznosa autorskih naknada.

3. Izraz „autorske naknade”, u ovom članu, označava plaćanja bilo koje vrste koja su primljena kao naknada za korišćenje ili za pravo korišćenja autorskog prava na književno, umetničko ili naučno delo, uključujući softver, bioskopske filmove ili snimke za televiziju ili radio, kao i za korišćenje ili za pravo korišćenja patenta, zaštitnog znaka, nacрта ili modela, plana, tajne formule ili postupka ili za korišćenje ili za pravo korišćenja industrijske, komercijalne ili naučne opreme ili za obaveštenja koja se odnose na industrijska, komercijalna ili naučna iskustva.

4. Odredbe st. 1. i 2. ovog člana ne primenjuju se ako stvarni vlasnik autorskih naknada, rezident države ugovornice, obavlja poslovanje u drugoj državi ugovornici u kojoj autorske naknade nastaju, preko stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj drugoj državi ugovornici ili u toj drugoj državi obavlja samostalne lične delatnosti iz stalne baze koja se nalazi u toj drugoj državi, a pravo ili imovina na osnovu kojih se autorske naknade plaćaju stvarno pripadaju toj stalnoj poslovnoj jedinici ili stalnoj bazi. U tom slučaju primenjuju se, prema potrebi, odredbe člana 7. ili člana 14. ovog ugovora.

5. Smatra se da autorske naknade nastaju u državi ugovornici kada je isplatilac rezident te države. Kada lice koje plaća autorske naknade, bez obzira na to da li je rezident države ugovornice, ima u državi ugovornici stalnu poslovnu jedinicu ili stalnu bazu u vezi sa kojom je nastala obaveza plaćanja autorskih naknada, a te autorske naknade padaju na teret te stalne poslovne jedinice ili stalne baze, smatra se da autorske naknade nastaju u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili stalna baza.

6. Ako iznos autorskih naknada, zbog posebnog odnosa između platioca i stvarnog vlasnika ili između njih i trećeg lica, imajući u vidu korišćenje, pravo ili informaciju za koje se one plaćaju, prelazi iznos koji bi bio ugovoren između platioca i stvarnog vlasnika da takvog odnosa nema, odredbe ovog člana primenjuju se samo na iznos koji bi bio ugovoren da takvog odnosa nema. U tom slučaju višak plaćenog

iznosa oporezuje se saglasno zakonima svake države ugovornice, imajući u vidu ostale odredbe ovog ugovora.

Član 13.

KAPITALNI DOBITAK

1. Dobitak koji ostvari rezident države ugovornice od otuđenja nepokretnosti navedene u članu 6. ovog ugovora, a koja se nalazi u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Dobitak od otuđenja pokretnih stvari koje čine deo poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju preduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici ili od pokretnih stvari koje pripadaju stalnoj bazi koju koristi rezident države ugovornice u drugoj državi ugovornici za obavljanje samostalnih ličnih delatnosti, uključujući i prihode od otuđenja te stalne poslovne jedinice (same ili zajedno s celim preduzećem) ili stalne baze, može se oporezivati u toj drugoj državi.

3. Dobitak od otuđenja brodova, vazduhoplova ili drumskih vozila koji se koriste u međunarodnom saobraćaju ili od pokretnih stvari koje služe za korišćenje tih brodova, vazduhoplova, ili drumskih vozila oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi mesto stvarne uprave preduzeća.

4. Dobitak koji ostvari rezident države ugovornice od otuđenja akcija ili uporedivih interesa bilo koje vrste, može se oporezivati u drugoj državi ugovornici ako su, u bilo kojem periodu u toku 365 dana koji prethode otuđenju, ove akcije ili uporedivi interesi više od 50 odsto svoje vrednosti ostvarili neposredno ili posredno od nepokretnosti koja se nalazi u drugoj državi ugovornici.

5. Dobitak od otuđenja imovine, osim imovine navedene u st. 1, 2, 3. i 4. ovog člana, oporezuje se samo u državi ugovornici čiji je rezident lice koje je otuđilo imovinu.

Član 14.

SAMOSTALNE LIČNE DELATNOSTI

1. Dohodak koji ostvari rezident države ugovornice od profesionalnih delatnosti ili od drugih samostalnih delatnosti oporezuje se samo u toj državi, osim:

- 1) ako za obavljanje svojih delatnosti ima stalnu bazu koju redovno koristi u drugoj državi ugovornici; u tom slučaju, samo deo dohotka koji se pripisuje toj stalnoj bazi oporezuje se u toj drugoj državi ugovornici; ili
- 2) ako boravi u drugoj državi ugovornici u periodu ili u periodima koji ukupno traju 183 dana ili duže u periodu od dvanaest meseci koji počinje ili se završava u odnosnoj poreskoj godini; u tom slučaju, samo deo dohotka koji se ostvaruje od delatnosti koje se obavljaju u toj drugoj državi ugovornici oporezuje se u toj drugoj državi.

2. Izraz „profesionalne delatnosti” posebno obuhvata samostalne naučne, književne, umetničke, obrazovne ili nastavne delatnosti, kao i samostalne delatnosti lekara, advokata, inženjera, arhitekata, stomatologa i računovođa.

Član 15.

RADNI ODNOS

1. Zavisno od odredaba čl. 16, 18, 19. i 21. ovog ugovora, zarade, naknade i druga slična primanja koja rezident države ugovornice ostvari iz radnog odnosa oporezuju se samo u toj državi, osim ako se rad obavlja u drugoj državi ugovornici.

Ako se rad obavlja u drugoj državi ugovornici, takva primanja koja se u njoj ostvaruju mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Izuzetno od odredaba stava 1. ovog člana, primanja koja rezident države ugovornice ostvari iz radnog odnosa u drugoj državi ugovornici oporezuju se samo u prvopomenutoj državi:

- 1) ako primalac boravi u drugoj državi u periodu ili periodima koji ukupno ne prelaze 183 dana u periodu od dvanaest meseci koji počinje ili se završava u odnosnoj poreskoj godini, i
- 2) ako se primanja isplaćuju od strane ili u ime poslodavca koji nije rezident druge države, i
- 3) ako primanja ne padaju na teret stalne poslovne jedinice ili stalne baze koju poslodavac ima u drugoj državi.

3. Izuzetno od prethodnih odredaba ovog člana, primanja ostvarena iz radnog odnosa obavljenog na brodu, vazduhoplovu ili drumskom vozilu u međunarodnom saobraćaju, mogu se oporezivati u državi ugovornici u kojoj se nalazi mesto stvarne uprave preduzeća.

4. Izuzetno od prethodnih odredaba ovog člana, primanja koja ostvari rezident države ugovornice iz radnog odnosa oporezuju se samo u toj državi ako su primanja isplaćena za rad obavljen u drugoj državi ugovornici u vezi sa gradilištem ili građevinskim ili montažnim radom, za period od dvanaest meseci u kojem to gradilište ili građevinski ili montažni rad ne predstavlja stalnu poslovnu jedinicu u toj drugoj državi.

Član 16.

PRIMANJA DIREKTORA

Primanja direktora i druga slična primanja koja ostvari rezident države ugovornice, u svojstvu člana odbora direktora ili drugog sličnog organa kompanije koja je rezident druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

Član 17.

IZVOĐAČI I SPORTISTI

1. Izuzetno od odredaba čl. 7, 14. i 15. ovog ugovora, dohodak koji ostvari rezident države ugovornice kao izvođač od ličnog obavljanja delatnosti pozorišnog, filmskog, radio ili televizijskog umetnika, ili muzičara ili sportiste u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Ako dohodak od lično obavljenih delatnosti izvođača ili sportiste ne pripada lično izvođaču ili sportisti nego drugom licu, taj dohodak se, izuzetno od odredaba čl. 7, 14. i 15. ovog ugovora, može oporezivati u državi ugovornici u kojoj su obavljene delatnosti izvođača ili sportiste.

3. Odredbe st. 1. i 2. ovog člana, ne primenjuju se na dohodak koji izvođači ili sportisti ostvare od delatnosti koje se obavljaju u državi ugovornici ako se poseta toj državi u potpunosti ili uglavnom finansira iz javnih fondova jedne ili obe države ugovornice ili njihovih političkih jedinica ili jedinica lokalne samouprave, ili su delatnosti obavljene u okviru programa kulturne ili sportske razmene koji su odobrile obe države ugovornice. U tom slučaju, dohodak se oporezuje samo u državi ugovornici čiji je umetnik ili izvođač rezident.

Član 18.

PENZIJE

Zavisno od odredaba člana 19. stav 2. ovog ugovora, penzije i druga slična primanja koja se isplaćuju rezidentu države ugovornice po osnovu ranijeg radnog odnosa oporezuju se samo u toj državi.

Član 19.

DRŽAVNA SLUŽBA

1. 1) Zarade, naknade i druga slična primanja koje plaća država ugovornica ili njena politička jedinica ili jedinica lokalne samouprave fizičkom licu, za usluge učinjene toj državi ili političkoj jedinici ili jedinici lokalne samouprave, oporezuju se samo u toj državi.
- 2) Zarade, naknade i druga slična primanja oporezuju se samo u drugoj državi ugovornici ako su usluge učinjene u toj državi, a fizičko lice je rezident te države koje je:
 - (1) državljanin te države; ili
 - (2) koje nije postalo rezident te države samo zbog vršenja usluga.
2. 1) Nezavisno od odredaba stava 1. ovog člana, penzije i druga slična primanja koje fizičkom licu plaća država ugovornica ili njena politička jedinica ili jedinica lokalne samouprave neposredno ili iz fondova, za usluge učinjene toj državi ili političkoj jedinici ili jedinici lokalne samouprave oporezuje se samo u toj državi.
- 2) Penzije i druga slična primanja oporezuju se samo u drugoj državi ugovornici ako je fizičko lice rezident i državljanin te države.
3. Odredbe čl. 15, 16, 17. i 18. ovog ugovora primenjuju se na zarade, naknade, penzije i druga slična primanja za usluge učinjene u vezi sa privrednom delatnošću države ugovornice ili njene političke jedinice ili jedinice lokalne samouprave.

Član 20.

STUDENTI I LICA NA STRUČNOJ OBUCI

Student ili lice na stručnoj obuci koje je neposredno pre odlaska u državu ugovornicu bilo rezident ili je rezident druge države ugovornice, a boravi u prvopomenutoj državi isključivo radi obrazovanja ili obučavanja, ne oporezuje se u toj državi za primanja koja dobija za izdržavanje, obrazovanje ili obučavanje, pod uslovom da su ta primanja iz izvora van te države.

Član 21.

PROFESORI, UČITELJI I ISTRAŽIVAČI

1. Fizičko lice koje boravi u državi ugovornici radi predavanja ili istraživanja na univerzitetu, višoj školi, školi ili drugoj priznatoj obrazovnoj instituciji u toj državi i koje je rezident ili je neposredno pre tog boravka bilo rezident druge države ugovornice, izuzima se od oporezivanja u prvopomenutoj državi ugovornici za primanja za predavanja ili istraživanja u periodu koji nije duži od dve godine od dana njegovog prvog boravka u tom cilju, pod uslovom da su ta primanja iz izvora van te države.

2. Odredba stava 1. ovog člana ne primenjuju se na primanja od istraživanja, ako to istraživanje nije u javnom interesu, već prvenstveno u ličnom interesu određenog lica ili više lica.

Član 22.

OSTALI DOHODAK

1. Delovi dohotka rezidenta države ugovornice, bez obzira na to gde nastaju, koji nisu regulisani u prethodnim članovima ovog ugovora oporezuju se samo u toj državi.

2. Odredba stava 1. ovog člana ne primenjuje se na dohodak, osim na dohodak od nepokretnosti definisane u članu 6. stav 2. ovog ugovora, ako primalac tog dohotka, rezident države ugovornice, obavlja poslovanje u drugoj državi ugovornici preko stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi ili ako u toj drugoj državi obavlja samostalne lične delatnosti iz stalne baze koja se u njoj nalazi, a pravo ili imovina na osnovu kojih se dohodak plaća su, stvarno povezani sa stalnom poslovnom jedinicom ili stalnom bazom. U tom slučaju se, prema potrebi, primenjuju odredbe člana 7. ili člana 14. ovog ugovora.

Član 23.

OTKLANJANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA

1. Ako rezident države ugovornice ostvaruje dohodak koji se, u skladu s odredbama ovog ugovora, može oporezivati u drugoj državi ugovornici, prvopomenuta država odobrava kao odbitak od poreza na dohodak tog rezidenta, iznos jednak porezu na dohodak koji je plaćen u drugoj državi. Taj odbitak ne može biti veći od dela poreza na dohodak, kako je obračunat pre izvršenog odbijanja, koji odgovara dohotku koji se može oporezivati u toj drugoj državi.

2. Ako je, u skladu s nekom odredbom Ugovora, dohodak koji ostvari rezident države ugovornice izuzet od oporezivanja u toj državi, ta država može, pri obračunavanju poreza na ostali dohodak tog rezidenta, da uzme u obzir izuzeti dohodak.

Član 24.

JEDNAK TRETMAN

1. Državljeni države ugovornice ne podležu u drugoj državi ugovornici oporezivanju ili zahtevu u vezi s oporezivanjem koje je drukčije ili teže od oporezivanja i zahteva u vezi s oporezivanjem, posebno u odnosu na rezidentnost, kojima državljani te druge države u istim uslovima, podležu ili mogu podleći. Ova odredba se, nezavisno od odredaba člana 1. ovog ugovora, primenjuje i na lica koja nisu rezidenti jedne ili obe države ugovornice.

2. Oporezivanje stalne poslovne jedinice koju preduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici ne može biti nepovoljnije u toj drugoj državi od oporezivanja preduzeća te druge države koja obavljaju iste delatnosti. Ova odredba ne može se tumačiti tako da obavezuje državu ugovornicu da rezidentima druge države ugovornice odobrava lična oslobođanja, olakšice i umanjenja za svrhe oporezivanja zbog ličnog statusa ili porodičnih obaveza koje odobrava svojim rezidentima.

3. Kamata, autorske naknade i druge isplate koje preduzeće države ugovornice plaća rezidentu druge države ugovornice, pri utvrđivanju oporezive dobiti tog preduzeća, odbijaju se pod istim uslovima kao da su plaćene rezidentu prvopomenute države, osim kada se primenjuju odredbe člana 9. stav 1, člana 11. stav 7. ili člana 12. stav 6. ovog ugovora.

4. Preduzeća države ugovornice čiju imovinu potpuno ili delimično poseduju ili kontrolišu, posredno ili neposredno, jedan ili više rezidenata druge države ugovornice, u prvopomenutoj državi ugovornici ne podležu oporezivanju ili obavezi u

vezi s oporezivanjem, koje je drukčije ili teže od oporezivanja i obaveza u vezi s oporezivanjem kome druga slična preduzeća prvopomenute države podležu ili mogu podleći.

5. Odredbe ovog člana primenjuju se na poreze navedene u članu 2. ovog ugovora.

Član 25.

POSTUPAK ZAJEDNIČKOG DOGOVARANJA

1. Ako lice smatra da mere jedne ili obe države ugovornice dovode ili će dovesti do toga da ne bude oporezovano u skladu s odredbama ovog ugovora, ono može, bez obzira na pravna sredstva predviđena unutrašnjim zakonom tih država, da izloži svoj slučaj nadležnom organu države ugovornice čiji je rezident ili, ako njegov slučaj potpada pod član 24. stav 1. ovog ugovora one države ugovornice čiji je državljanin. Slučaj mora biti izložen u roku od tri godine od dana prvog obaveštenja o meri koja dovodi do oporezivanja koje nije u skladu s odredbama ovog ugovora.

2. Ako nadležni organ smatra da je prigovor opravdan i ako nije u mogućnosti da sam dođe do zadovoljavajućeg rešenja, nastojaće da slučaj reši zajedničkim dogovorom s nadležnim organom druge države ugovornice radi izbegavanja oporezivanja koje nije u skladu s Ugovorom. Postignuti dogovor primenjuje se bez obzira na vremenska ograničenja u unutrašnjem zakonu država ugovornica.

3. Nadležni organi država ugovornica nastoje da zajedničkim dogovorom otklone teškoće ili nejasnoće koje nastaju pri tumačenju ili primeni ovog ugovora. Oni se mogu i zajednički savetovati radi otklanjanja dvostrukog oporezivanja u slučajevima koji nisu predviđeni Ugovorom.

4. Nadležni organi država ugovornica mogu neposredno međusobno opštiti, uključujući opštenje preko zajedničke komisije koju čine oni sami ili njihovi predstavnici, radi postizanja dogovora u smislu prethodnih stavova ovog člana.

Član 26.

RAZMENA OBAVEŠTENJA

1. Nadležni organi država ugovornica razmenjuju obaveštenja za koja se može predvideti da će biti od značaja za primenu odredaba ovog ugovora ili za administriranje ili prinudno izvršenje unutrašnjih zakona koji se odnose na poreze obuhvaćene ovim ugovorom, koje zavode države ugovornice ili njihove političke jedinice ili jedinice lokalne samouprave, ako oporezivanje predviđeno tim zakonima nije u suprotnosti s Ugovorom. Razmena obaveštenja nije ograničena čl. 1. i 2. ovog ugovora.

2. Obaveštenje primljeno, na osnovu stava 1. ovog člana, od države ugovornice smatra se tajnom isto kao i obaveštenje dobijeno prema unutrašnjim zakonima te države i može se saopštiti samo licima ili organima (uključujući sudove i upravne organe) koji su nadležni za razrez ili naplatu, prinudno ili sudsko izvršenje, rešavanje po žalbama, u odnosu na poreze navedene u stavu 1. ovog člana ili u odnosu na kontrolu napred navedenog. Ta lica ili organi koriste obaveštenja samo za te svrhe. Oni mogu saopštiti obaveštenja u javnom sudskom postupku ili u sudskim odlukama. Izuzetno od navedenog, obaveštenja primljena od države ugovornice mogu se koristiti za druge svrhe, kada se takva obaveštenja, po zakonima obe države ugovornice, mogu koristiti za druge svrhe i, kada nadležni organ države koja daje obaveštenje odobri takvo korišćenje.

3. Odredbe st. 1. i 2. ovog člana ne mogu se ni u kom slučaju tumačiti kao obaveza države ugovornice da:

- 1) preuzima upravne mere suprotne zakonima ili upravnoj praksi te ili druge države ugovornice;
- 2) daje obaveštenja koja se ne mogu dobiti na osnovu zakona ili u redovnom upravnom postupku te ili druge države ugovornice;
- 3) daje obaveštenja koja otkrivaju trgovinsku, poslovnu, industrijsku, komercijalnu ili profesionalnu tajnu ili poslovni postupak ili obaveštenje čije bi saopštenje bilo suprotno javnom poretku.

4. Ukoliko država ugovornica traži obaveštenja u skladu sa ovim članom, druga država ugovornica će koristiti svoje mere da bi pribavila tražena obaveštenja, čak i da toj drugoj državi ta obaveštenja možda nisu potrebna za sopstvene poreske svrhe. Obaveza sadržana u prethodnoj rečenici podleže ograničenjima iz stava 3. ovog člana, osim ako bi ta ograničenja onemogućila državu ugovornicu da daje obaveštenja samo zbog toga što ne postoji domaća potreba za takvim obaveštenjima.

5. Odredbe stava 3. ovog člana ne mogu se ni u kom slučaju tumačiti kao mogućnost države ugovornice da odbije davanje obaveštenja samo zato što obaveštenja poseduje banka, druga finansijska institucija, zastupnik ili lice koje radi u agenciji ili u fiducijarnom svojstvu ili koje ima veze sa vlasništvom interesa u licu.

Član 27.

SPREČAVANJE ZLOUPOTREBE UGOVORA

Izuzetno od bilo koje odredbe ovog ugovora, pogodnost iz ovog ugovora ne odobrava se u odnosu na deo dohotka ako se, uzimajući u obzir sve relevantne činjenice i okolnosti, osnovano može zaključiti da je sticanje pogodnosti bio jedan od glavnih razloga bilo kojeg aranžmana ili transakcije koja je neposredno ili posredno rezultirala tom pogodnošću, osim ako se ustanovi da bi odobravanje te pogodnosti u tim okolnostima bilo u skladu sa ciljem i svrhom odgovarajućih odredaba ovog ugovora.

Član 28.

ČLANOVI DIPLOMATSKIH MISIJA I KONZULATA

Odredbe ovog ugovora ne utiču na poreske povlastice članova diplomatskih misija ili konzulata predviđene opštim pravilima međunarodnog prava ili odredbama posebnih ugovora.

Član 29.

STUPANJE NA SNAGU

1. Ovaj ugovor stupa na snagu datumom poslednjeg pisanog obaveštenja, kojim države ugovornice, diplomatskim putem, obaveštavaju jedna drugu, o završetku njihovih unutrašnjih postupaka potvrđivanja neophodnih za njegovo stupanje na snagu.

2. Odredbe ovog ugovora primenjuju se u odnosu na poreze na dohodak koji je ostvaren u svakoj poreskoj godini koja počinje prvog januara ili posle prvog januara kalendarske godine koja neposredno sledi godinu u kojoj Ugovor stupa na snagu.

Član 30.

PRESTANAK VAŽENJA

Ovaj ugovor ostaje na snazi dok ga ne otkáže jedna od država ugovornica. Država ugovornica može otkazati ovaj ugovor diplomatskim putem, dostavljanjem pismenog obaveštenja o prestanku njegovog važenja najkasnije šest meseci pre

kraja bilo koje kalendarske godine koja počinje posle isteka perioda od pet godina od datuma njegovog stupanja na snagu. U tom slučaju, ovaj ugovor prestaje da se primenjuje u odnosu na poreze na dohodak koji je ostvaren u svakoj poreskoj godini koja počinje prvog januara ili posle prvog januara kalendarske godine koja neposredno sledi godinu u kojoj je dato obaveštenje o prestanku važenja.

U potvrdu čega su dole potpisani, punovažno za to ovlašćeni, potpisali ovaj ugovor.

Sačinjeno u Beogradu ovog 16. dana aprila 2018. godine, u dva originalna primerka, na srpskom, italijanskom i engleskom jeziku, s tim što su oba primerka podjednako verodostojna. U slučaju razlike u tumačenju, merodavan je engleski tekst.

ZA VLADU
REPUBLIKE SRBIJE

IVICA DAČIĆ

ZA VLADU
REPUBLIKE SAN MARINO

NIKOLA RENCI

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije - Međunarodni ugovori”.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. Ustavni osnov za donošenje zakona

Ustavni osnov za donošenje ovog zakona, sadržan je u članu 97. tačka 1. Ustava Republike Srbije, prema kojem Republika Srbija, između ostalog, uređuje i obezbeđuje svoj međunarodni položaj i odnose sa drugim državama i međunarodnim organizacijama i u članu 99. stav 1. tačka 4. Ustava, prema kojem Narodna skupština potvrđuje međunarodne ugovore kada je zakonom predviđena obaveza njihovog potvrđivanja.

II. Razlozi za potvrđivanje Ugovora i ciljevi koji se njime žele ostvariti

Nacrt ugovora između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike San Marino o izbegavanju dvostrukog oporezivanja i sprečavanju poreske evazije u odnosu na poreze na dohodak (u daljem tekstu: Ugovor) parafiran je (elektronskim putem) 19. oktobra 2017. godine. Dve strane su se saglasile o potrebi preduzimanja svih mera neophodnih za što skorije potpisivanje Ugovora.

S tim u vezi, Vlada je, Zaključkom 05 broj: 018-11156/2017 od 20. novembra 2017. godine, usvojila Nacrt ugovora između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike San Marino o izbegavanju dvostrukog oporezivanja i sprečavanju poreske evazije u odnosu na poreze na dohodak - druga runda pregovora (tačka 2. Zaključka).

Vlada je zadužila Ministarstvo finansija da predloži lice koje će, u ime Vlade kao zastupnika Republike Srbije, potpisati navedeni ugovor, kada se sa San Marinom postigne dogovor o terminu i mestu potpisivanja, kao i o nivou potpisnika (tačka 3. Zaključka).

Imajući u vidu navedeno, dogovoreno je da Ugovor potpiše Ivica Dačić, prvi potpredsednik Vlade i ministar spoljnih poslova.

Vlada je, Zaključkom 05 Broj: 018-3328/2018 od 12. aprila 2018. godine, ovlastila Ivicu Dačića, prvog potpredsednika Vlade i ministra spoljnih poslova da, u ime Vlade kao zastupnika Republike Srbije, potpiše Ugovor između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike San Marino o izbegavanju dvostrukog oporezivanja i sprečavanju poreske evazije u odnosu na poreze na dohodak (tačka 1. Zaključka).

Ugovor je potpisan 16. aprila 2018. godine u Beogradu. U ime Vlade, kao zastupnika Republike Srbije, Ugovor je potpisao Ivica Dačić, prvi potpredsednik Vlade i ministar spoljnih poslova, a u ime Vlade Republike San Marino, Nikola Renci, državni sekretar za spoljne poslove Republike San Marino.

Zaključenje Ugovora predstavlja značajan doprinos unapređenju bilateralne privredne i finansijske saradnje Republike Srbije i Republike San Marino, jer se njime otklanja problem dvostrukog oporezivanja fizičkih i pravnih lica - rezidenata dve države. Ugovor obezbeđuje zajedničke kriterijume za određivanje prava oporezivanja pojedinih kategorija dohotka.

Napominjemo, da Ugovor stimuliše ulaganje kapitala rezidenata Republike Srbije u Republici San Marino i rezidenata Republike San Marino u Republici Srbiji.

Imajući u vidu navedeno, generalno možemo zaključiti da zaključenje Ugovora obezbeđuje pravni preduslov za efikasnije privređivanje i konkurentnost preduzeća Republike Srbije u Republici San Marino, odnosno preduzeća Republike San Marino u Republici Srbiji, što predstavlja značajan doprinos unapređenju bilateralne privredne i finansijske saradnje.

Posebno ukazujemo, da Ugovor predstavlja preduslov za buduća ulaganja investitora iz San Marina u privredu Republike Srbije, odnosno stvaranje uslova za njihovo učešće u procesu privatizacije, ali i za korišćenje odgovarajućih finansijskih instrumenata za podsticanje viših oblika bilateralne ekonomske saradnje.

III. Objašnjenje osnovnih pravnih instituta i pojedinačnih rešenja

Odredbom člana 1. Nacrta zakona predviđa se potvrđivanje Ugovora između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike San Marino o izbegavanju dvostrukog oporezivanja i sprečavanju poreske evazije u odnosu na poreze na dohodak, potpisanog 16. aprila 2018. godine u Beogradu.

Odredba člana 2. Nacrta zakona sadrži tekst Ugovora između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike San Marino o izbegavanju dvostrukog oporezivanja i sprečavanju poreske evazije u odnosu na poreze na dohodak, u originalu na srpskom jeziku.

U odredbi člana 3. Nacrta zakona uređuje se stupanje na snagu ovog zakona.

IV. Ocena potrebnih finansijskih sredstava za sprovođenje Zakona

Za sprovođenje ovog zakona nisu potrebna finansijska sredstva iz budžeta Republike Srbije.

V. Analiza efekata Zakona

U skladu sa odredbama člana 40. stav 2. i člana 46. stav 6. Poslovnika Vlade („Službeni glasnik RS”, br. 61/06 - prečišćen tekst, 69/08, 88/09, 33/10, 69/10, 20/11, 37/11, 30/13 i 76/14), uz Nacrt zakona o potvrđivanju Ugovora između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike San Marino o izbegavanju dvostrukog oporezivanja i sprečavanju poreske evazije u odnosu na poreze na dohodak, ne treba priložiti Analizu efekata zakona, s obzirom da donošenje ovog zakona predstavlja ispunjavanje međunarodne obaveze.

Imajući u vidu da je reč o potvrđivanju međunarodnog ugovora i ispunjavanju međunarodne obaveze, tekst ugovora nije moguće jednostrano menjati.